

Warszawa, 20 czerwca 1936 r.

URZĄD PATENTOWY A63c 9/18₂

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 23019.

Kl. ~~77b, 15/23.~~

Frank Georg Tappé
(Oslo, Norwegja).

77b 9/18

Więźba do nart.

Zgłoszono 29 września 1933 r.

Udzielono 28 marca 1936 r.

Przedmiotem wynalazku jest więźba do nart, którą można umocowywać bez konieczności schylania się i przypinania cegółkolwiek, gdyż zastosowane są narządy sprężynujące, które przy ich naciśnięciu obcasem wchodzi w odpowiednie wyżłobienia obcasa (albo w okucia, przymocowane do obcasa). W używanych dotychczas więźbach te narządy sprężynujące są umocowywane na sztywnej płytce podeszwowej, natomiast w więźbie według wynalazku zarówno płytka podeszwowa, znajdująca się nieco powyżej nart, jak i języczki sprężynują. To podwójne sprężynowanie zapewnia działanie więźby bez zarzutu.

Fig. 1 i 2 rysunku przedstawiają więźbę według wynalazku w rzucie poziomym i

pionowym, podczas gdy fig. 3, 4 i 5 przedstawiają szczegóły mechanizmu regulującego w widoku zdołu, zgóry oraz w przekroju pionowym.

Cyfra 1 na rysunku oznacza nieruchome szczęki podeszwowe, przymocowane do desek nart śrubami, z których śruby 1' w celu dogodniejszego nastawiania ich są umieszczone w ramionach, wystających przed czubki butów narciarskich. Szczęki 1 są połączone z ramionami 4 zapomocą płytek przegubowych 2. Ramiona 4 są przymocowane do płytki obcasowej 5 zapomocą sworzni 3, przyczem połączenie to normalnie działa jako zupełnie sztywne, lecz przy użyciu pewnej siły pozwala na wychylenie w poziomej płaszczyźnie płytki obcasowej 5 względem ramion 4 i nart. Wskutek tego

osiąga się należyte położenie płytki obcasowej względem nart i nieruchomych szczęk nawet po umieszczeniu więzby na nartach.

W skład płytki obcasowej oprócz przedniej części 5, połączonej z ramionami 4, wchodzi część sprężynująca 5', która może być nastawiana względem części przedniej 5. Część sprężynująca 5¹ jest zaopatrzona w języczki sprężynujące 6 oraz języczek wyzwalający 7. Część 5', która w celu nadania jej większej sprężystości jest zaopatrzona tuż za języczkami 7 w zwężenie 5'', ma brzegi, zagięte za krawędzie części 5, i może się wzdłuż tej części przesuwować. Część 5 jest zaopatrzona w szczelinę podłużną 8, na której bocznych krawędziach wykonane są zęby 9. W otworze, wykonanym w części 5¹, umieszczony jest odpowiednio uzębiony zamek 10, który normalnie zazębia się z zębami 9 i wskutek tego ustala wzajemne położenie części 5 i 5' za pomocą części 12, zaopatrzonej w sworzeń 12' i sprężynę 11. Część 12 jest przytrzymywana sprężyną 11, której końce wchodzi w odpowiednie wgłębienia 11' części 5' (w położeniu, przedstawionem na fig. 1, mianowicie wpoprzek nart). Natomiast po przekręceniu części 12 w położenie, uwidocznione na fig. 3, 4 i 5, można przez nacisk zgóry tę część 12 oraz złączony z nią zamek 10 opuścić tak daleko, że zamek wyjdzie z zazębienia z zębami 9 i można go będzie przesunąć pod temi zębami w celu innego nastawienia. Gdy nacisk zgóry na część 12 ustanie, wówczas sprężyna 11 znów podniesie zamek 10, który ponownie zazębi się z zębami 9.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Więzba do nart, która jest umocowywana przy pomocy narządów sprężynujących, wchodzących w odpowiednie wyżłobienia obcasów, znamienna tem, że posiada sprężynującą płytkę obcasową (5, 5'), połączoną przegubowo ze szczękami sprężynującymi (1), obejmującymi czubek buta, przyczem płytka (5) jest zaopatrzona w wygięte z tej samej płytki języczki sprężynujące (6), które wchodzi w odpowiednie wyżłobienia obcasa lub w przymocowane do obcasa okucie, wskutek czego zaryglowują podszwę buta między sprężynującymi języczkami a szczękami, umieszczonemi przy czubku buta.

2. Więzba do nart według zastrz. 1, znamienna tem, że ramiona (4), przymocowane do płytki obcasowej zapomocą gwoździ lub sworzni (3), są połączone przegubowo zapomocą płytek (2) ze szczękami (1).

3. Więzba do nart według zastrz. 1, znamienna tem, że płytka obcasowa jest podzielona na dwie części (5, 5'), z których część przednia (5) jest osadzona przesuwnie w posiadającej zagięte brzegi części tylnej (5'), zaopatrzonej w języczki sprężynujące, i jest zaopatrzona w szczelinę podłużną (8), na której bocznych krawędziach wykonane są zęby (9), z którymi zazębia się odpowiednio uzębiony zamek (10), umieszczony w otworze, wykonanym w części (5').

Frank Georg Tappé.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

